

mel i sucre **GRANSA TORONA**

Obra Cultural Balear

SANT JOAN

Juliol de 1990, núm. 121

EN AQUEST NÚMERO HI TROBAREU

— Notícies Locals

— Ajuntament, per Miquel Company

— Joan Barceló, cap de llista del PP?, per Joan Font

— Glosa de la sessió plenària, per sa Xeremia des Revellar

— A un any de les eleccions, per Mateu Sastre

— Repercussió de la reforma educativa en l'ensenyament a Sant Joan, per OCB-Sant Joan

— Qui vol treure ses monges?!, per Joan Sastre

— Quan la lògica és potejada pel què diran, per Andreu Bauçà

— Pluviometria, per Miquel Pastor

— Agricultura ecològica, per Núria Nogareda

— Programa d'alcoholisme i altres toxico-manies 1990, per J.M. Vázquez

— Els dragons de Son Vaquer, per Francesc Canuto

— Mel i sucre dolcet, dolcet, per Joan Bauçà

— Trossos: Consolació. La restauració del santuari i els dimonis, per G. Florit i M. Sastre

— Fotos dels tallers infantils.

— Agenda

MEL I SUCRE - Juliol, núm. 121. Butlletí informatiu de l'Obra Cultural Balear a Sant Joan.

LOCAL SOCIAL: Casa de Cultura, carrer de Bellavista, 13 Sant Joan (Mallorca) 07240

CONSELL DE REDACCIÓ: Gracià Sànchez, Guillem Florit, Joan Sastre, Joan Font, Joan Moratinos, Mateu Sastre.

Tirada actual: 500 exemplars.

Els articles originals s'han d'entregar abans de dia 18 del mes en curs.

NOTA: S'adverteix als possibles lectors de *mel i sucre* que aquesta revista, amb els seus escrits i comentaris, pot ferir la sensibilitat dels esperits no acostumats.

Dipòsit legal: 49.1983

COBERTA: Instantània santjoanera.

CONTRACOBERTA: Jovenalla.

Imprès a: Informacions Llevant s.a.
Passeig Ferrocarri, 1
Tel. 55 03 28 Manacor

NOTÍCIES LOCALS

Els bons costums mediterranis de l'estiu no es perden a la nostra vila. Els migdies no veureu quasi ningú pels carrers, llevat que no sigui l'hora de fer el cafè; la gent està fent la becadeta dels migdies. Als vespres, malgrat la competència dels enginyers moderns (com la televisió), la gent surt a prendre la fresca al carrer; alguns fan una petita concessió a la modernitat i giren les pantalles.

Dia 15 de juny tengué lloc a Sineu un sopar de la Premsa Forana. És una trobada que el president del Govern, Gabriel Canyelles, fa cada any amb els representants de les revistes de l'associació. Després del sopar hi hagué una llarga tertúlia en la qual el tema estrella va ser l'urbanisme. Es veu que és una problemàtica que interessa molt als mallorquins. A la foto podeu veure el president amb tres santjoaners: el president de Premsa Forana, l'amo de *S'Arenal de Mallorca* i el gerent de *Mel i Sucre*.

I, ja que parlem de l'Associació de Premsa Forana, hem de dir que aquesta entitat ha comprat una casa a Sant Joan que servirà de seu, una vegada que s'hagi remodelat a fons. La casa és al carrer Princesa, número 22, aferrada a l'anterior seu de l'APFM.

Qualcú ha instal·lat nous indicadors per al trànsit dins el poble. Fan una bona planta i esperem que durin, i que facin un bon servei.

Les obres del club d'esplai per a la gent major han sofert una revinguda espectacular. Volem suposar que, quan arribin les festes d'agost, qualcú vendrà a inaugurar un nou tros de paret i, si hi ha sort, fins i tot hi posaran llumets com la darrera vegada.

Un grup de santjoaners va agafar avió cap a Barcelona per veure el conjunt britànic The Rolling Stones. Varen tornar l'endemà amb un bon gat de son i ho contaren gros.

La processó del Corpus Christi es va haver d'avançar sobre l'horari tradicional per mor d'un partit de futbol. És en aquestes situacions quan es demostren les preferències dels feels.

Hem de dir que enguany hi va haver molt d'enramellat pel carrer, com no s'havia vist des de

feia un bon grapat d'anys.

Enguany no hi ha hagut sort! Al lliurament de premis de l'Associació de Premsa Forana 1989 no en tocà ni un per a aquesta revista. Després d'una sèrie d'anys de ser premiats, aquesta vegada no va poder ser. Pel fet de coincidir amb una taula rodona a Sant Joan, no hi pogué assistir ningú de *Mel i sucre*.

El mercat dels dijous té una considerable assistència de madones compradores i de gent que hi va a fer la volteta per guaitar la mercaderia i parlar amb els firers.

Aquest mes ha estat abundós en conferències i taules rodones. La primera va ser dia 22 i es parlà sobre el pla de reguiu a les Veles i Gossalba. El *Diario de Mallorca* i *Mel i Sucre* eren els organitzadors d'aquesta taula rodona. Els ponents eren Joan Barceló, Miquel Estelrich, Antoni Sastre i Andreu Bauçà, el moderador era Tomeu Mulet de DM. La principal dificultat que es plantejà va ser les reticències dels pagesos a dur a terme la concentració parcel·lària, fet imprescindible perquè l'IRYDA pugui dur endavant el pla.

El mateix dia, i a la mateixa hora, Alfons Martí va fer una conferència sobre "El català en la història contemporània". Va ser organitzada per la Biblioteca i el Centre Coordinador de Biblioteques del CIM. Hi assistí un nombrós públic.

A la darrera taula rodona es parlà sobre la reforma del sistema educatiu, en concret a Sant Joan. Va ser organitzada per l'OCB-Sant Joan i va ser la més animada i concorreguda de totes. Si voleu més informació sobre aquesta polèmica taula rodona, llegiu els articles que

trobareu més endavant referents al tema.

Els dies 22 i 23 de juny, l'Obra Social de la Caixa de Pensions organitzà les seves Diades Culturals al nostre poble. Dia 22 hi hagué animació infantil a càrrec del grup Cucorba i l'endemà, dia 23, un ball amb els grups Duo de la Vall i Sis Som. Al·lots i grans gaudiren com a vaques.

El grup folclòric santjoaner Aires de Pagesia ha fet una *tournee* per terres catalanes. En concret arribaren fins a la comarca del Baix Camp i actuaren amb el Grup de Dansaires del Baix Camp. Esperem que ben prest puguem veure aquest grup folclòric català al nostre poble.

La conselleria d'Esports, dins el Pla d'Equipaments Esportius, ha concedit una subvenció d'uns sis milions de pessetes a l'Ajuntament de Sant Joan. Ja us informarem amb més detall quan sapiguem més coses.

Aquest mes també hi ha hagut accidents de trànsit. A en Xisco de sa Torre li deixaren la cara i el cotxe nous. A na Catalina de cas Canyer i a l'amo n'Antoni de Gossalba un diumenge a vespre els copejaren els cotxes de valent, el culpable se'n va anar sense dir res de quates.

Les festes de Sant Joan de juny varen anar com cada any i un poc més. Divendres actuà el grup Cucorba; dissabte es va fer el passacarrers i la festa dels tallers infantils que s'havien anat fent durant dos mesos, organitzats com a celebració del desè aniversari de *Mel i Sucre*. Al mateix temps, s'inaugurà l'exposició que mostrava part de la història del que ha estat i és aquesta revista dins Sant Joan; al vespre hi hagué la berbena amb el grup Carrutxa, de la vila. Diumenge, a les sis, n'hi hagué que no es colgaren i altres que s'aixecaren per veure sortir el sol; després de la missa, hi hagué una bona xocolatada i per avall; a les deu es jugà un partit de futbollet i a les onze una correguda de cintes; el mateix

matí, es va fer la primera emissió de la ràdio escolar; a les sis del capvespre, hi hagué un partit de futbol de pares contra fills i n'hi hagué de nafrats durant un parell de dies; a les nou del vespre, per acabar, un concert de la coral escolar de Sant Joan.

Quan vulguem, podrem muntar un aeroport a la vila. Ja tenim pilots, controladors aeris, hostesses de l'aire, gent que li agrada anar amb avió, gent a qui no agrada i moltes ganes de volar.

El llibre que l'Ajuntament preveu fer sobre la història dels darres cent anys a Sant Joan pareix que va vent en popa. Aquests darrers mesos han estat prolífics en reunions per tractar el tema. Segons les informacions, serà un compendi bastant exhaustiu i hi participen una dotzena de persones.

EN MEMÒRIA DE COSME FIOL, "Ribes"

Molts són els qui s'han trobat
posseïts per desconhort
quan se presenta la mort
i mos pren un ser estimat,
mos quedam desconcertats
sense sebre com ni perquè
Déu així ho ha disposat,
però sa fe mos ensenya
que hem de viure resignats
confiant que Déu ja el té
amb sos benaventurats.

era un metge bondadós
de fer bé molt afectat
per això en es seu costat
tothom s'hi trobava bé,
simpàtic en desmasia
era humil i carinyós,
que Déu el tengui a la glòria
i li premiï els seus valors
i que tots els qui l'estimaven
se trobin reconfortats
pel Senyor tot poderós.

Catalina Jaume Ginard

SUBSCRIPCIO PER UN ANY, 2.500 ptes

Nom: _____
Cognoms: _____
Carrer: _____ num: _____
Població: _____ cp: _____
Banca o Caixa: _____ núm. de compte: _____

firma

Feu arribar aquesta butlleta a qualsevol membre
de l'equip de redacció o enviau-la a:

MEL I SUCRE Sant Joan, Bellavista, 13

AJUNTAMENT

Resum de la sessió extraordinària que tingué lloc el 23 de juny de 1990

La sessió va començar a les dotze i trenta-set. No hi assistiren els regidors Sebastià Florit, Arnau Gayà i Arnau Company.

1.- Aprovació de l'esborrany de l'acta de la sessió anterior.

2.- Recepció definitiva de les obres de construcció del club d'Esplai 3a. Edat, 1a. fase.

3.- Subvencions sol·licitades per entitats d'aquesta localitat.

4.- Sol·licitud de préstec al Banc de Crèdit Local per l'abastament d'aigua domiciliari.

La sessió de dia 23 tenia caràcter extraordinari a causa d'una subscripció de sol·licitud de préstec al Banc de Crèdit Local per l'abastament d'aigua, ja que el període del termini estava a punt de finalitzar. A part d'aquest d'ordre burocràtic, de fet, l'únic punt de debat fou la concessió de subvencions a diverses entitats del poble, que quedaren distribuïdes de la següent manera: 25.000 ptes a la **Peña Motorista** per la celebració de Sant Cristòfol; 30.000 a l'**Obra Cultural Balear** pels actes de celebració dels 10 anys del seu naixement a Sant Joan; 60.000 a l'APA per la celebració dels actes de la Festa del Sol que balla i una subvenció de 40.000 adjudicada temps enrera a l'APA mateixa per l'adquisició d'un ordinador per l'escola.

Ja que la sessió era extraordinària no va tenir el capítol de pèrcs i preguntes, però de manera extraoficial el regidor Francesc Bover informà de les múltiples queixes, nombroses i continuades, sobre els enrenous nocturns a diversos llocs de la vila i que s'incrementen durant l'estiu. Tot i el consens sobre aquesta problemàtica es deixa per una propera comissió d'Interior, en què es prenen mesures efectives.

Miquel Company

LA CASA DE CULTURA

N'hi ha que miren el gep dels altres i no miren el seu

L'altre dia de pagès en un moment de diàleg entre el batlle i un servidor, aquell amb un aire paternalista em recordava que qualsevol decisió política i municipal de caràcter local sempre tendria detractors i simpatitzants. Tot i aquest incís, clar i taxatiu, vaig creure en la raó que acompanyava el nostre batlle.

Aquesta anècdota confirmava la meua tesi que les decisions municipals sempre tenen un caràcter morbós, tant pels qui les prenen com per qui les interpreta. La nostra conversa se centrava sobre l'ús, la funció i el que envolta a la Casa de Cultura, valguim Déu! En una societat en què la gent li agrada passar desapercebuda quan es tracta de criticar i ser la primera quan es tracta de ser els alabats és normal que un servidor -a priori, el responsable de l'ús de la Casa de Cultura- sigui el punt de mira de les queixes en tal sentit.

Fa unes setmanes vaig rebre la visita de tres persones, on m'exposaren una sèrie de raons que adhuiuen les seves queixes cap a la gestió de la Casa de Cultura. No fa molt, el dia abans d'escriure aquestes paraules vaig haver de fer

el mateix. Desgraciadament no he rebut cap felicitació del seu funcionament; únicament d'algunes persones externes, les quals creien pensar que amb uns locals com els existents es podien fer molts actes.

Ho he pensat i crec que l'Ajuntament ha de donar exemple als locals públics sobre els enrenous i horaris d'obertura i la Casa de Cultura n'ha de ser un bon exemple. Crec, i com jo moltes persones, tant de dins l'Ajuntament com de fora, que l'ús que en fan les entitats n'és un bon exemple, s'hi fan molts actes i funcions tant a l'hivern com a l'estiu, però el que no puc admetre de cap de les maneres és que al seu interior hi hagi màquines de joc (de marcianets) i que l'horari d'obertura sia distint d'un dia a l'altre. Jo com a responsable de l'àrea de Cultura no puc acceptar-ho i estic disposat a deliberar-ho a una Comissió permanent; però si l'Ajuntament i en el seu cas els qui autoritzaren aquest funcionament ho admeten sàpiguen que no compten amb el meu suport.

Miquel Company

GLOSA DE LA SESSIÓ PLENÀRIA per Sa Xeremia des Revellar

Ja l'estiu és arribat,
valga'm Déu quin berenar!
A la Sala la calor
fa anar tous els regidors.

Planyen l'hora convocada
i tots duen roba ampla;
creuen fer un sacrifici,
tots hi van amb gran desfici.

"Hi ha gresca i renous"
un regidor diu això;
"de nit i amb traïdoria",
ho remarca amb gelosia.

Lo batle, qui és discret,
bé s'ho mira amb l'ull dret:
"Això bé ho resoldrà
la capaç autoritat".

Hi ha un altre regidor
que s'eixuga la suor
i diu amb veu de tro
perquè se senti ben fort.

"A la Casa de Cultura,
que ja és de la incultura,
ni un llibre hi trobareu
però sí marcianets.

Coques dolces i salades
i també de sobrassada",
així diu lo bon senyor
qui ha entrat en escalfor.

I lo batle troba lleig
que li facen tal retret:
"No sabíeu que cultura
bé que rima amb confitura?"

Joan Barceló, cap de llista del PP?

Fullejant el diari de l'altre dia, vaig llegir que la Unió Mallorquina i el Partit Popular havien unit les seves forces per a les pròximes eleccions com a prevenció del que havia passat a les darreres de fa tres anys. La fusió significa, segons la premsa, que el nostre batle passarà a ser el cap de llista a Sant Joan, a més, diu el diari, sense cap tipus de problema.

La veritat és que no sé que deuen pensar els militants del PP local després de les decisions que s'han pres a ciutat, ja que fins ara ningú no volia saber absolutament res de l'equip local d'UM. No sé si s'acceptarà el cop, però la realitat és que Joan Barceló i el seu equip no són ni una

passa enfora de les actuacions i pensaments del PP. L'única cosa que els ha separat han estat les enemistats personals, perquè si no hagués estat així ja faria temps que el govern del nostre ajuntament estaria compartit per UM i el PP.

Ara només queda esperar per veure si la gent del PP de Sant Joan acceptarà que el batle Joan Barceló vagi com a primer de la seva llista. Permeteu-me que jo no ho dubti gens ni mica.

Joan Font

A UN ANY DE LES ELECCIONS

D'aquí a menys d'un any, es convocaran noves eleccions municipals i, a pesar de la urgència del tema, la majoria d'agrupacions polítiques que, és de preveure, es presentaran per entrar a l'ajuntament encara no tenen gaire clar què fer amb les llistes de candidats, i algunes d'elles ni tan sols tenen clar sota quines sigles es presentaran.

La desfeta, a nivell de dirigents insulars, d'Unió Mallorquina ha deixat els nombrosos batles i regidors d'aquest partit en una situació que es podria qualificar d'orfenesa política. Defenestrat l'ànima del partit, don Jeroni, els seus successors no han estat gaire temps a emparar-se baix les ales esteses del gran voltor que és el Partit Popular-Balears. Així, i com a colofó final del continuat *flirteig* dels prohoms d'Unió Mallorquina amb els del Partit Popular, s'ha signat un pacte que, si es du a terme amb totes les conseqüències i sense desercions, suposarà la conquesta, per part del Partit Popular, de la gran majoria de batlies i regidories de Mallorca, fins i tot —si acompanya un poc la sort— la de Ciutat.

Serà de veure, però, com s'ho faran per arreplegar en una mateixa llista "famílies" tan distintes com les que tradicionalment es presenten a, sense anar més lluny, Sant Joan. No vull dir que sigui impossible, però sí mal de creure. Hem de creure, de tota manera, que els bons oficis de Gabriel Canyelles i Guillem Vidal poden aconseguir allò que seria inimaginable en circumstàncies normals. De tota manera, hi ha qui creu que el més probable —a Sant Joan— serà la formació d'una candidatura d'independents que arreplegarà els ex-uemes. Tant si es dóna una circumstància com si es dóna l'altra, és bastant probable que a Sant Joan tenguem batle del Partit Popular a partir de la celebració de les properes eleccions. Qui serà aquest batle —el cap de llista del Partit Popular— ja és una altra història, que segurament depèn, entre altres coses, de l'entesa entre els populars i els ex-uemes. (I aquí s'ha de dir el que ja s'ha dit als diaris de Ciutat: tots els caps de llista ja estan pactats, i tots els batles menys dos d'Unió Mallorquina repetiran, entre ells presumiblement el de Sant Joan.) Si hi ha l'entesa, en aquest cas no hi haurà color a les eleccions municipals a Sant Joan: el Partit Popular es farà amo i senyor del consistori. I si no hi ha l'entesa, *fifty-fifty*, que diuen els anglesos.

Els altres partits o agrupacions que es presentin ho tenen més clar que mai: les despulles del des de sempre inexistent Partit Demòcrata Popular (actualment integrat en el PP) possiblement els facin un lloc dins el Partit Popular o abandonin definitivament la política; el Centre Democràtic i Social està destrossat —així com passa a nivell insular— per les lluites entre les diferents fraccions, de manera que, si es torna a presentar, ho farà considerablement debilitat; el Partit Socialista de Mallorca té un centenar de vots assegurats —dels incondicionals amb una moral d'hipòtam— però nul·les expectatives d'aconseguir-ne ni que sigui un més. Hi ha una tercera via per a les "famílies" que es quedin fora de la confecció de les llistes: la formació de candidatures sota les sigles del Partit Socialista Obrer Espanyol —cosa que ja es va intentar, ho recordau?, fa uns anys— o sota les sigles d'algun dels nous partits que intenten fer-se un lloc dins el panorama polític illenc, és a dir: la Unió Balear de Gregori Mir i companyia, els Centristes de Balears de Josep Melià i el pseudo-populatxer Independientes de Mallorca de l'inefable Bartomeu Barceló, àlies Tolo Güell. Només en el cas que els dos primers partits (Unió Balear i Centristes de Balears) aconseguisquin unir-se i presentar-se com una sola llista, es pot preveure una candidatura amb una certa empenta a Sant Joan que, de tota manera, no faria ombra al Partit Popular o als ex-uemes.

I ara he de fer un aclariment final que ben segur l'hipotètic lector ja s'haurà fet: tota aquesta "teoria política" ha estat elaborada a base d'informacions de quarta i cinquena mà, sense saber res dels entrellats i problemes que es couen dins les diferents famílies polítiques santjoaneres. És, per tant, un article fet una mica amb els peus que, ben segur, no encertarà cap ni una de les prediccions fetes. Emperò, les eleccions i, sobretot, els seus preparatius, no trigaran gaire a arribar, de manera que aviat resoldrem els dubtes que puguem tenir al respecte i, si cal, ens ho mirarem tot amb un aire cansat de resignació; com ens ho hem mirat des del dia en què es varen saber els resultats de les primeres eleccions municipals i de les successives convocatòries que hi ha hagut fins ara.

Mateu Sastre i Joan

REPERCUSSIÓ DE LA REFORMA EDUCATIVA EN L'ENSENYAMENT A SANT JOAN

Dia 29 de juny va tenir lloc una taula rodona amb aquest títol, convocada per l'Obra Cultural Balear de Sant Joan en motiu del Xè aniversari de la revista *Mel i Sucre*. L'assistència de públic va ser nombrosa (més de 50 espectadors) i els temes que es varen tractar molt interessants. El motiu d'aquest escrit és, per una banda, informar del que es va tractar, i per altra, deixar constància escrita del que cadascú defensava i així no donar lloc a males interpretacions o a tergiversar el que es va dir.

Els temes en realitat eren dos:

- Què és la reforma, com està plantejada pel Ministeri d'Educació i Ciència (MEC), quins canvis es preveuen, etc.

- Com pot afectar l'ensenyament a Sant Joan en un espai de temps no massa llarg.

De tots els convidats varen faltar el representant de l'Associació de Pares d'Alumnes (APA) de l'escola pública de Son Juny i el representant de Ca Ses Monges.

Després d'una introducció del moderador per centrar el tema, els representants del MEC varen fer una exhaustiva exposició del que seria la reforma i de quins canvis es preveien. Després el tema es va anar centrant en Sant Joan amb les repercussions que podia tenir, des del punt de vista del consistori, la reforma educativa i quina era la situació de l'escola, així com les perspectives de cara als pròxims anys.

Quan es va obrir el col·loqui amb el públic el tema que va acaparar l'atenció va ser el de l'etapa 0-6 anys. De tot el que es va dir, per nosaltres va quedar clar que:

- El MEC va proposar al claustre de professors de l'escola pública la possibilitat de posar un mestre que es fes càrrec dels infants de 3-4 i 5 anys, ja que, degut a la baixa de matrícula dels cursos superiors, desapareixia una unitat d'EGB.

- El claustre ho va comunicar per escrit a l'Ajuntament i a l'APA, demanant una resposta a la proposta del MEC.

- El batle va afirmar repetides vegades que no tenia constància escrita del MEC, però que era un tema de domini públic.

- Un grup de pares varen afirmar que les primeres notícies que havien tingut d'aquesta proposta va ser arrel de la taula rodona, quan el tema ja s'havia tancat.

- L'Ajuntament i l'APA no varen contestar a la proposta que feia el MEC a través de l'escola.

- A la proposta que qualcú convocàs els òrgans implicats amb aquest assumpte per parlar-ne i aclarir les postures, l'ajuntament s'hi va negar.

- El MEC va tancar el cas, de manera que l'escola tindrà una unitat menys d'EGB i cap d'Educació Infantil.

El tema que enrevoltava constantment aquestes discussions era que, si s'obria una aula a l'escola, les monges s'en haurien d'anar del poble. Aquest és el motiu de perquè no es pot parlar d'aquest tema i, qui en parla és perquè vol treure les monges del poble.

Nosaltres, ja ho varem dir a la taula rodona i ho repetim ara, per escrit: volem poder triar el tipus d'educació que creguem millor pels nostres fills, tenim dret a un ensenyament públic des dels 3 anys. Evidentment poder triar; només demanem que s'augmenti l'oferta educativa en aquesta etapa. Per aquest motiu no s'ens pot acusar d'anar en contra de ningú; al contrari, creim que les monges fan (i han fet) una gran labor i seria una llàstima que s'en anassin. És per això que l'ajuntament, com a representat del poble, hauria de parlar amb elles per, en cas que el número de nins per guardar minvàs degut a la sana competència, poguessin fer altres serveis al poble. (atenció als vells i malalts, activitats extra-escolars pels nins del poble, etc.).

Si en lloc de parla del tema en defugim, el que pot passar és que el dia que menys ens pensem ens quedem sense escoleta pels petits (de cap casta) ni Germanes de la Caritat que oferesquin un servei al poble.

La intenció de l'OCB a l'hora de convocar aquesta taula rodona era parlar d'aquest tema i de tots els que puguin afectar l'ensenyament a Sant Joan, per anar cap a una qualitat educativa, programada i consensuada entre tots els estaments implicats.

OCB Sant Joan

fotos **SASTRE** fotos

fotos de carnet al moment

bellavista, 43 - tel. 52 63 98
sant joan

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

**Agència
SANT JOAN**

QUI VOL TREURE SES MONGES?!

Ja no és la primera vegada que es comenta aquest tema a la vila, i que els sectors més immobilitats del poble fan córrer la veu que hi ha a la vila uns éssers infernals que volen que les monges s'en vagin del poble. Això m'ha fet pensar en les moltes vegades que aquests *éssers infernals* han estat bombardejats per la gent "benpensant" del poble, amb mentides i calumnies dignes dels més grans mentiders i aprofitats que hi hagi pogut haver dins aquesta terra.

Per refrescar la memòria

faré un poc d'història d'uns quants fets concrets, que en el seu moment donaren ben molta mala vida als qui en sofrírem les conseqüències. D'entre molts d'altres destacaré els següents:

- Any 1979, primeres eleccions democràtiques després de la dictadura. Algú es va cuidar de fer córrer la veu que si guanyava la candidatura Independent (de caire lleugerament progressista), farien esbucar l'església per fer-hi una casa de pisos.

- Aquesta mateixa candidatura també va ser acusada d'enviar un missatger a Londres, amb la missió de dur "una senalla de droga -redactat textualment- per drogar tota la vila i que les votin a ells". De totes maneres no tot era fals: de fet era ver que un component de la candidatura havia anat a Londres en viatge d'estudis. Aquestes dues animalades foren les més sonades d'aquelles eleccions. FFns i tot hi va haver gent que ho va creure (o va pensar que era millor creure-ho i fer-ho creure als altres) i la campanya furibunda contra la candidatura va ser total.

- Any 1987, altre cop en temps d'eleccions. Un grup de joves de la candidatura del PSM varen penjar una pancarta a la Plaça Nova, en protesta contra una decisió del sr. batle. La pancarta deia "FORA CACIQUISMES", i es referia a la precipitada reforma d'aquesta plaça orquestrada pel batle i consentida pel grup majoritari aleshores (9.000.000 de pessetes per reformar una plaça). Una bona persona va passar per allà l'endemà matí, i amb tota la bona intenció del món

va llegir: "FORA CATEQUISTES", un altre va interpretar "FORA CATECISMES", i ja la varem tenir armada.

- La casualitat va fer que els mateixos dies hi hagués una desgràcia al cementiri: una empresa externa (la mateixa que reformava la plaça) feia obres per la seva ampliació, i es va esbucar un mur de contenció de molt recent construcció. Evidentment la culpa va recaure sobre els mateixos pocavergonyes sacrílegs que havien penjat la pancarta dels *Catequistes*. Poc temps després es va saber que la desgràcia havia estat provocada per una pèssima construcció i per les presses en acabar abans de les eleccions, però ningú es va retractar de les calumnies. "És igual, si no és aquesta, alguna altre n'hauran feta. Més sen mereixen" varen clamar les veus *benpensants* del poble.

- Curs escolar 1987-88. Amb molt d'esforç un grup de pares d'al·lots de curta edat aconseguíen que el MEC accedeixi a ampliar la plantilla de l'escola de Sant Joan amb un professor més, per millorar les condicions i la qualitat d'ensenyament del cicle inicial. Una de les condicions que va posar el MEC per a la concessió d'aquesta plaça va ser que també es poguessin matricular nins de pre-escolar, això fora forçar ningú. Els engranatges de la maledicència es posaren en marxa ràpidament i la consigna va ser repartida per tot el poble: "Volen treure ses monges". Mai s'ha sabut en seguretat qui va tenir

la brillant idea per dejectar un sector progressista del poble, però el cert és que l'atac dels immobilitistes moralistes va resultar molt més efectiu del que ells mateixos podien esperar. Va ser la primera vegada que aconseguiren fer creure al poble que les monges no poden ni saben fer res més que guardar nins petits. I el més curiós del cas és que les monges també s'ho cregueren, i participaren activament en la campanya, amenaçant en no voler guardar cap nin de les famílies que no els duguessin tots els nins de curta edat a guardar a elles.

- Estiu de 1988. Després de les eleccions del juny del 87, l'ajuntament del poble no va quedar immobilitat i inutilitzat gràcies a un pacte de governabilitat entre tres partits: UM, CDS i PSM. Representants d'aquest tres partits es reunien periòdicament per discutir temes puntuals sobre el futur del poble, i a una d'aquestes reunions els representants del PSM varen proposar al batle que oferís a les Germanes de la Caritat de Sant Joan la possibilitat d'instal·lar un menjador per la gent vella al seu convent, i fins i tot un centre d'atenció i residència, sempre que elles (les monges) i els dirigents de la seva congregació hi estassin d'acord. L'objectiu era clar: crear un servei eficient i pràctic que es pogués posar a funcionar en un plaç de temps relativament curt, i no hipotecar el poble en una gran obra que ningú sabia, ni es sap ara encara, quin resultats podia donar: la residència de la Tercera Edat (més de 70.000.000 de pessetes just de les obres). El batle va assumir el compromís d'intentar iniciar les negociacions, cosa que mai es va produir. Encara més, un dels assistents a la reunió (el delegat d'obres, integrant d'UM) l'endemà, a dins *Can Tronca*, es va despenjar amb aquestes cíniques declaracions: "Ell aquests peluts ja volen tomar treure ses monges". Els sectors moralistes del poble tornaren enviar les

animetes d'«aquests putes socialistes» -expressió molt usada dins els casinos- de cap per avall cap a l'infern a consumir-se amb el foc etern.

- Juny de 1990. Davant la baixa de matrícula a l'escola de Sant Joan, el MEC elimina una plaça de professor, però a canvi n'ofereix una d'Educació Infantil. La polèmica torna esclatar, i va bastar que l'OCB organitzàs una taula rodona sobre la Reforma Educativa perquè es tornassin posar en marxa tots els mecanismes de maledicència en contra d'un sector determinat de santjoaners. Es va tornar escampar pel poble el rumor que "volen treure ses monges", i fins i tot el sr.Rector va assistir com espectador a la taula rodona per, acompanyat d'una nombrosa representació anti-liberal, protegir qui sap què i evitar qui sap quina gran desgràcia.

La meua conclusió és aquesta: Aquí **NINGÚ** vol esbucar l'església, **NINGÚ** vol treure les monges. Ni les dretes ni les esquerres, ni els dolents ni els bons, ni els progressistes ni els conservadors. El que passa és que hi ha un sector de gent que aprofita la ingenuïtat de la majoria dels santjoaners, i la seva cega moral cristiana, per mantenir la seva hegemonia política i el seu poder, encara que sigui a costa de minar i deteriorar les relacions personals entre santjoaners de distintes ideologies, i d'hipotecar el futur econòmic, social i cultural del poble.

I per acabar: Si algú s'ha sentit ferit per aquest article, vull dir-li que just és el que m'ha passat a jo i a la meua gent quan hem hagut de suportar tots aquestes suposicions.

Joan Sastre Joan

Nota de l'autor: Als qui no estiguin d'acord amb les meves afirmacions, els agrairé que facin una rèplica per escrit, i no m'ho facin saber en un desagradable sermonet pel carrer, al meu lloc de feina o a qualsevol altra banda.

floristeria
NICOLAU
plantes
flors
corones

cta. de Manacor, 15 tel. 52 60 26 Sant Joan

BAR

CAN TRONCA

Palma, 1
tel. 52 60 97
Sant Joan

QUAN LA LÒGICA ÉS POTEJADA PEL QUÈ DIRAN

En dues setmanes ham pogut assistir a dues taules rodones al nostre poble. Dues taules amb temes ben diferents, però amb dos punts de coincidència. El primer punt és que l'organització d'ambdues corria a càrrec de la mateixa entitat: OCB-Mel i Sucre. El segon és que a les dues hi va assistir com a convidat el nostre batle. D'aquesta darrera coincidència i del missatge que el batle va transmetre és del que vull parlar. Com a espectador d'una i com a convidat de l'altre taula rodona, em vaig quedar amb la impressió que el batle sempre intenta no banyar-se. Com a bon polític que és, i ho dic sincerament, intenta sempre donar la raó a tothom i sortir, si pot ser, per la tangent. Després, és evident que el que el seu ajuntament duu a terme no coincideix sempre amb els pensaments que ell ha exposat abans en públic. Vull posar-vos uns quants exemples d'això que he afirmat. Si demanam als dirigents, passats i presents, d'institucions com el futbol, l'OCB, els Amics de la Sardina, Club Temps Lliure, etc. per l'interès que l'Ajuntament ha posat sempre perquè no desapareguin, les rialles poden durar uns quants dies. El que pareix clar és que hi ha institucions i INSTITUCIONS. De primera i de tercera o quarta.

Un segon exemple. Encara que sempre s'ha dit que el PSM té una part del govern de l'ajuntament amb UM i el CDS, com a militant del PSM puc afirmar que això és rotundament fals. El que sí hi ha hagut són negociacions sobre temes puntuals per arribar a acords en temes ben específics. A una d'aquestes negociacions, a la qual vaig assistir amb altres membres del PSM, CDS, i UM, el batle va posar damunt la taula el canvi d'emplaçament de la futura residència de la Tercera Edat. Volien que l'ajuntament fes el canvi del solar del carrer del Sud amb l'actual. Els representants del PSM demanaven que abans de fer cap tipus de moviment, l'ajuntament anàs a parlar amb les monges per intentar arribar a un acord. Trobàvem que seria molt més econòmic pel poble, menys llarg, i a l'hora més profitós per a les dues bandes, intentar que la futura residència fos instal·lada al magnífic edifici de *Ca Ses Monges*, naturalment amb les condicions més avantatjoses per

les dues bandes. Al batle i als del seu partit no els va agradar gens l'idea, ja que això podia interpretar-se al poble com a un intent d'engegar les monges. Nosaltres dèiem que seria just al contrari: podrien cuidar els vells que hi volguessin anar, cobrant és clar, i si alguna d'elles necessitàs assistència, la tindria a càrrec de professionals. Arribarem a l'acord que el batle i alguns regidors de l'ajuntament farien les gestions oportunes, i si aquestes fracassassin, es seguiria amb la idea inicial de fer l'edifici nou. De les teòriques gestions acordades mai varem saber res. El que sí podem veure tots és que el nou edifici està a punt d'acabar-se. Ningú ha explicat al poble com funcionarà, quines seran les condicions, qui pagarà el manteniment, etc. L'únic que ha importat ha estat jugar al joc de «obra a obra i tir perquè em toca». Mentrestant pobles com Maria de la Salut i Montuïri tenen, per exemple, servei de menjador per les persones majors que ho desitgin, sense tant de rebombori ni necessitat de fer grans inauguracions. A altres pobles, Inca i el mateix Montuïri per exemple, i ha residències per la tercera edat instal·lades a edificis abans dedicats a convents i no ha passat res. Si les monges sen van d'un poble no és per aquests motius. L'únic motiu quasi sempre és el de la falta de vocacions, que obliga a tancar convents. Elles han col·laborat, sempre que han pogut, servint els vells que ho han necessitat. El que passa és que a vegades es necessiten excuses per no fer el que la lògica dicta. I si aquestes posen a la gent del poble en contra dels que fan les propostes, molt millor, que després a les eleccions es poden recollir els fruits.

Comença a ser hora de canviar de mentalitat. És ben hora de deixar prejudicis de banda i enfrontar-se als problemes amb solucions modernes. Aquestes no passen quasi mai per no fer res o per construir edificis nous a un poble que s'enfonsa de cada dia més. Tot el que no passi per llevar-se la bena dels ulls i mirar com es solucionen els problemes a indrets, no seran més que intents de dur sempre l'aigua al seu molí.

Andreu Bauçà Bonet

WIPER MANACOR

AERO AUTOMATICO
LA CASAHORARIO
DE 9:30 a 21 HORAS

CAFETERIA

RESTAURANTE

CARRITOS

PARKING GRATUITO

OFERTAS DEL 20 DE JULIO AL 2 DE AGOSTO

ALIMENTACIÓN

Café 154 natural superior 250 grs.	128
Lacoo, batidos, chufa Agama L.	83
Leche Agama entera 1' 5 L.	121
Galletas Tosta-Rica Cuétara kg.	208
Patatas Crees 200 grs.	116
Pastas sopa Gallo 500 grs.	91
Patatas Italianas Barilla 500 grs.	94
Arroz Miura El Toro kg.	109
Arroz Miura Oro kg.	141
Atún claro en Aceite Oliva 135 grs. pack 3 u.	199
Berberechos Massó RO-70 pack 3 u.	165
Chiplones King-John 200 grs.	91
Almejas King-John 160 grs.	131
Acelunas rellenas La Española 450 grs.	106
Alubias con chorizo La Tila 425 grs.	107
Albóndigas La Tila 425 grs.	183
Comida para perros Royal Practic 5 kg.	905
Comida para gatos Royal 1' 5 kg.	383

BEBIDAS Y LICORES

Zumo cofrutos brick l.	99
Zumo cofrutos mini brick pack 3 u.	87
Coca-cola 1' 5 l.	114
Kas naranja, limón, Pepsi 2 l.	147
Agua Vichy Celestins 1' 5 l.	85
Cerveza Tuborg Lata 33 cl.	63
Vino Castillo de Liria	190
Ron Amazona Limsa	935
Centenario Terry L.	668
Whisky Cutty Sark 3/4	1.061
Vodka Smirnoff 40° 3/4	696
Licor de melocotón Granpecher 3/4	746
Licor de manzana Granpomier 3/4	746
Cava Cristalino Jaume Serra	262
Cava Castellblanch Cristal	365

CREMERIA

Yogur Yoplait sabores 8 u.	188
Petit Suisse Yoplait	141

CONGELADOS

Raya Oliver 1 kg.	350
Peluda Oliver 1 kg.	295
Rosada Oliver 1 kg.	600
Patatas medianas Oliver 1 kg.	790

CHARCUTERIA

Salchichas Frankfurt 7 u. Purlom	49
Chopped Pork Mini el Pozo	183
Mortadela con aceitunas Mini El Pozo	148
Fuet Imperial El Pozo	170
Chopped Pork el Pozo 1 kg.	360
Bacon Centro Purlom 1 kg.	698
Jamón serrano s/h Purlom 1 kg.	1.299
Jamón cocido extra Casademont 1 kg.	799
Paleta I Remier Casademont 1 kg.	575
Queso Mahonés La Payesa 1kg.	850

PERFUMERIA Y LIMPIEZA

Jabón Líq. dermatoprotector Nivea 900 ml.	223
Jabón Líq. demoprotector Fa 900 ml.	330
Champú Agrado 900 gr.	221
Lote Laca + Espuma Giorgi 400 Ml.	319
Crema Dental Signal 50 ml.	99
Pañal Maltex Ultraseco T.Gde. 30 u.	796
Insecticida Baygon L.	279
Suavizante Vernel 2 L.	178
Rollo cocina Colhogar pack 2 u.	119
Papel higiénico Colhogar Pack 4 u.	119
Bolsas basura Goobol 20 u.	84
Deterleja Blanco 1.800 kg.	114
Lejía Blanco 2 l.	74

BAZAR

Ventilador Phillips HR-3204	7.860
Báscula Baño Soehnle M-6100	1.106
Cafetera Melitta Fashion	4.558
Cocina Portatil Magefesa	3.671
Licudadora Phillips HR-2290	5.907
Exprimidor Keiner	1.552

BRICOLAGE

Silla 4 posiciones asiento acolchada	2.849
Silla asiento espuma	1.999
Tabla planchar rejilla metálica	1.995

CALZADO

Deportivo niño	995
Playeras niño	432
Playeras corcho sin tacón	503
Playeras corcho con tacón	570
Zapato esparto	195
Zuecos señora	500
Playeras caballero	211
Mocasines caballero	1.790

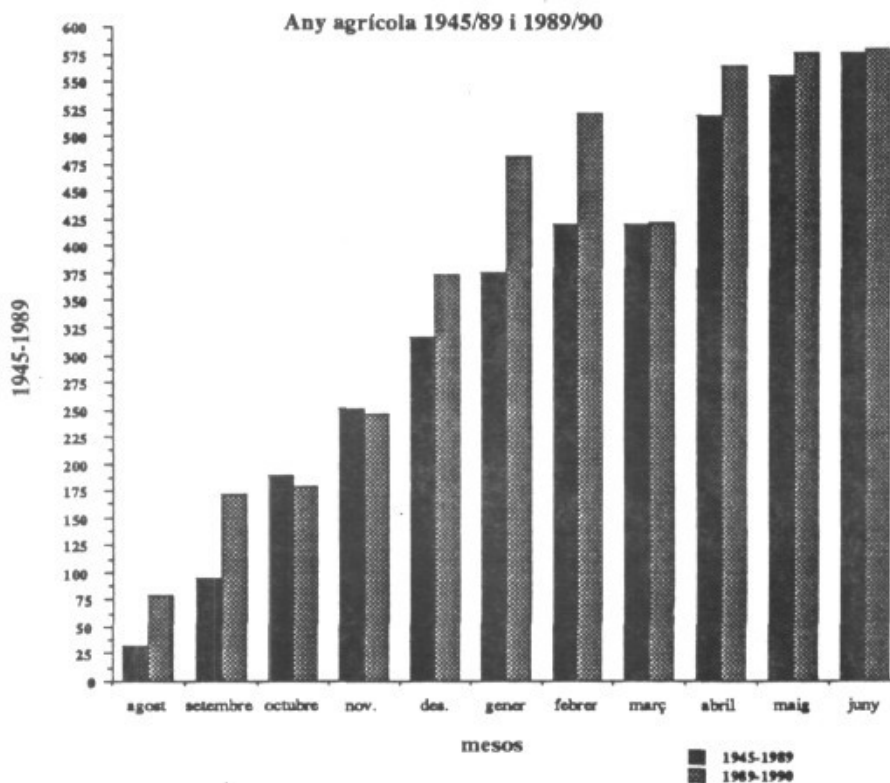
TEXTIL

Camisones modelos surtidos	1.290
Bodys	952
Camisetas y polos caballero surtidos	995
Bermudas niño	950
Bañadores señora	2.950
Bañadores señora	1.950
Bañadores señora	1.500

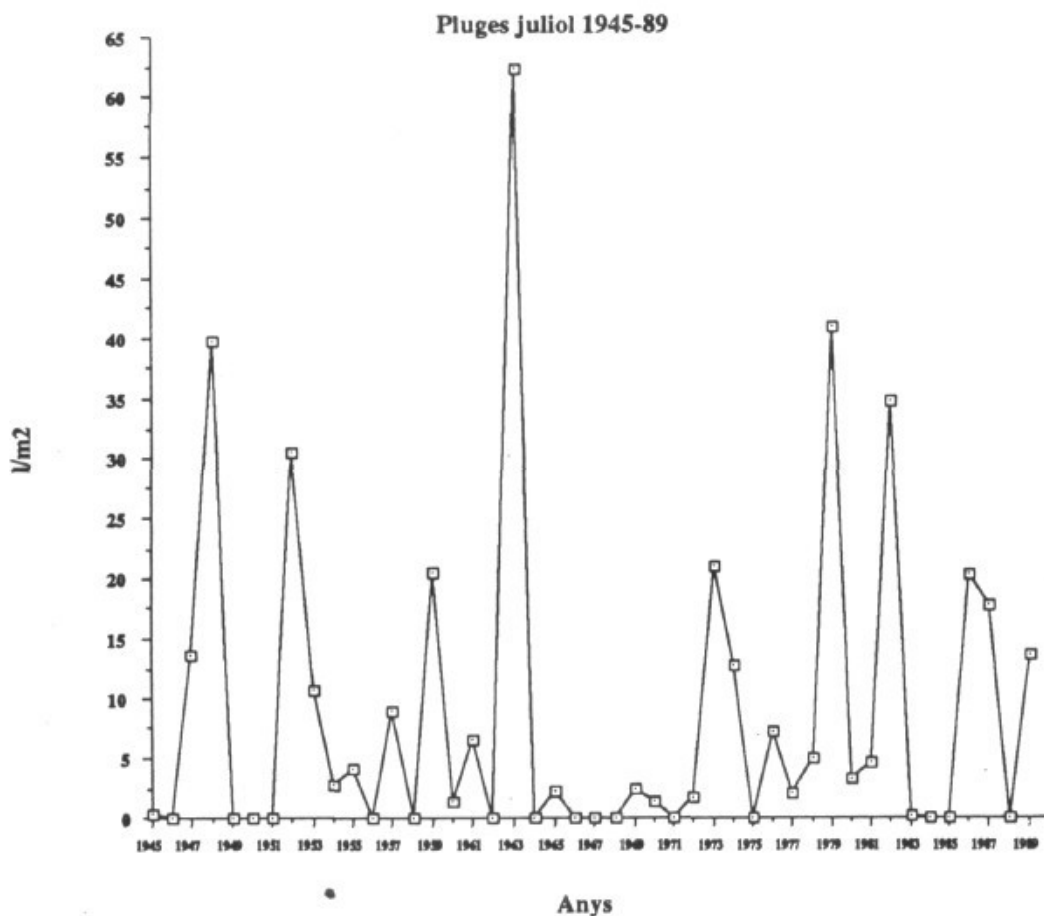
PLUVIOMETRIA

Any agrícola

Encara que es conserva l'avantatge acumulat fins ara respecte a les quantitats acumulades mitjanes, s'ha reduït el biaix. No s'ha arribat a la mitjana anual i pot ser que no s'hi arribi. El mes de juny ha aportat només 3,2 litres, que deixen el total acumulat en 577 mm, molt prop del que hi havia el mes passat, sense arribar però als 585 que pertoca de mitjana anual. Ja només resta el mes de juliol per afegir-hi i és sabut que les pluges en ple estiu són molt rares, com veurem a continuació.

Pluges de juliol de 1945 a 1989

Dades mensuals de juny agrupades per grans intervals

El mes de juliol, estiu de ple. La mitjana de pluges davalla fins a 9,42 mm, quantitat mínima de l'any; per això acaba aquí l'any agrícola. En vint-i-vuit del quaranta-cinc anys no arriba tan sols als 5 mm, i encara repartit en dos o tres dies en el mes. L'any 1963 amb 62,5 mm va ser l'únic que va passar de 50 mm. Un de cada cinc anys sol passar de 20 mm i normalment en aquests casos, quasi tota la pluja del mes cau en un sol dia.

Mesos que ha plogut entre l/m²	Freqüència		Quantitats recollides		
	n	acumul	n	acumul.	
0 - 10	32	32	54,2	54,2	
10,1 - 30	8	40	158,2	212,4	
30,1 - 50	4	44	149,2	361,6	
50,1 - 70	1	45	62,5	424,1	
70,1 - 100	0	45	0	421,1	
> 100	0	45	0	421,1	

Nombre de dies que ha plogut en el mes de juliol de 1969 a 1989

Els amants de prendre el sol no tenen gaire motiu de témer que no surti, perquè els núvols de pluja compareixeran poques vegades, com a màxim dues o tres en devuit dels vint-i-un darrers anys

Nombre de dies que ha plogut en el mes	Freqüència
< 4	18
4 - 6	3
7 - 9	0
10 - 12	0
13 - 15	0
> 15	0

Vegades que ha plogut en el dia del mes

Plou poc durant tot el mes, però encara de vegades pot remullar les bales de palla, si no s'espavilen a fer-les i estotjar-les com més prest millor.

AGRICULTURA ECOLÒGICA

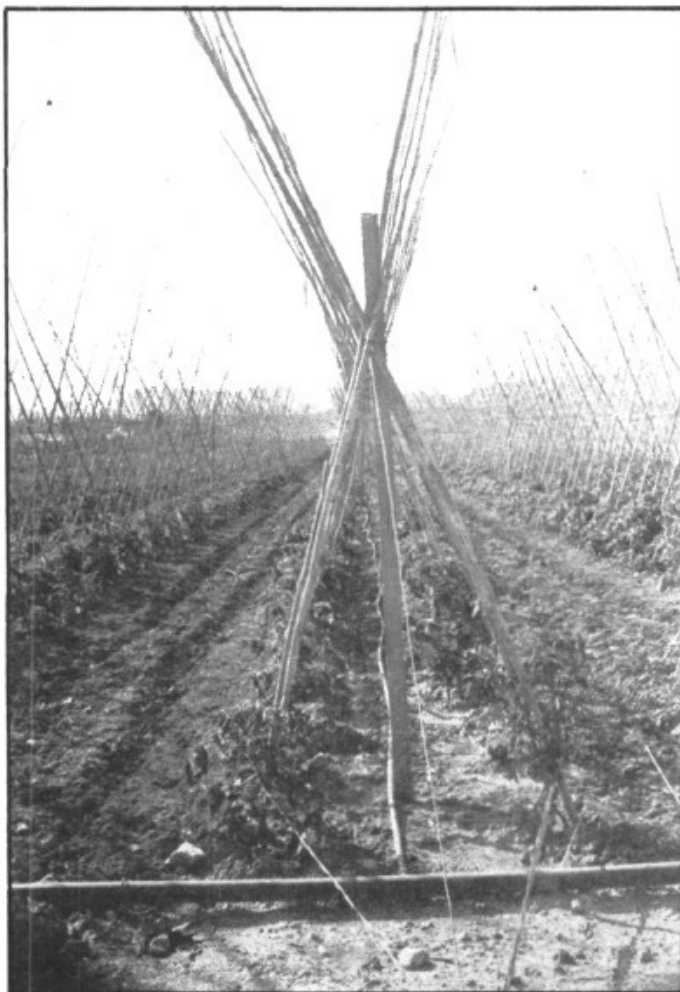
ORÍGENS

L'*agricultura ecològica* neix quan es comencen a observar els errors de l'agricultura intensiva. Persones que treballen la terra o relacionades amb ella —agricultors, enginyers agrònoms, biòlegs, microbiòlegs— veuen i reconeixen els efectes destructius d'unes pràctiques que maten la terra i creen una forta dependència de productes externs al camp. Són persones conscients, que no consideren la natura com a un enemic al qual dominar, si no que la converteixen en la seva aliada més gran. Així doncs, l'agricultor ecològic entén la vida com un tot, coneix i estima la seva terra i la respecta com es respecta a ell mateix: sap el que fa i ho fa bé. La seva tasca és plena de sentit, amb ella aconsegueix una terra fèrtil i unes plantes sanes que produeixen aliments gustosos i sans.

MITJANS

L'*agricultura ecològica* es basa, sobretot, en el manteniment de la fertilitat de la terra afavorint la formació d'humus. Per aconseguir-ho es fonamenta en diverses tècniques. Podríem anomenar en primer lloc la rotació de cultius segons els elements que les plantes prenen o deixen a la terra i que ajuda a trencar el cicle de les plagues. També és important no alterar l'estructura de la terra, ja que just la capa superior és fèrtil. Per això la terra s'ha de remoure sense capgirar-la mitjançant eines lleugeres i que no la voltegin. Així evitem també fer pujar a la superfície llavors de plantes que estaven en estat latent a capes més profundes.

Cobrir la terra amb palla, altres restes orgànics o inclús amb pedres ens ajuda a mantenir la humitat (molt important en un clima on l'evaporació és més gran que la precipitació d'aigua), a protegir la terra dels canvis de temperatura i a ofegar el creixement de les herbes

que no volem. En els primer cassos aconseguim també un adob de superfície. Com més lleuger i tosc sigui el material, més gruixada serà la capa.

Els *adobs verds* són plantes que cobreixen el camp entre dos cultius i ajuden a evitar l'erosió. S'escullen plantes que aportin a la terra els elements que li faltes (p.ex. lleguminoses pel nitrat), que ofeguen altres herbes que no volem (p.ex. *Tagetes Minuta* per eliminar la *Gramina del Nord*) o per aconseguir matèria per fer un encoixinat.

Totes les restes orgàniques no contaminants es poden amuntegar per elaborar un "mantell"

(*compost*). Hi ha qui segueix unes normes rigoroses en la seva composició i en el tamany de les restes, i també hi ha qui els tira despreocupadament en un munt. Aquest ha de tenir un volum suficient en un temps no massa llarg (es proposa una base de 2X3 mts. i d'1,50 d'altura per aconseguir temperatures altes i que fermenti). El *compost* quan és fresc es pot utilitzar com a cobertura i quan és madur es pot enterrar.

L'*agricultura ecològica* respecta la natura i els seus cicles. L'agricultor troba en ella un ritme propi de feina i de repòs en un món complex que ell coneix bé. La interacció entre plantes i animals, entre les diverses plantes, entre les fases d'activitat i de repòs, enriqueixen la terra, i permet no passar a dependre en excés de forces externes al camp. És convenient el cultiu de varietats autòctones, adaptades i resistents a plagues i clima i que són apreciades als mercats locals.

Les parades en cretall, que s'han vingut

utilitzant a l'Orient des de temps immemorials, permeten aprofitar al màxim un espai petit. El que es fa és recobrir la parada amb fems i es cava a solcs posant la terra que es treu del primer dins els segon, i així successivament. Després hem d'evitar trepitjar-la per mantenir la terra flonja. Avui a Mallorca hi ha una experiència molt positiva.

PERQUÈ EVITAR ELS PRODUCTES QUÍMICS DE SÍNTESI

1. Com adobs

L'estructura química d'aquests adobs és diferent de la dels naturals. La seva utilització suposa esterilitzar la terra i passar a dependre d'ells per aconseguir unes plantes malaltisses que requereixen grans quantitats de plaguicides. Es crea així un cercle viciós.

2. Com a plaguicides i herbicides

Amb ells moren plagues, herbes i també tota la vida que podria ser útil per l'agricultura. Apareixen noves plagues resistents i que no són controlades pels seus depredadors, que han desaparegut. Així s'han d'utilitzar cada vegada amb més freqüència plaguicides més i més forts i més i més ineficaços.

3. El producte final

Amb els productes químics s'aconsegueixen uns aliments de mesures regulars, d'aspecte agradable a la vista i d'un valor nutritiu decreixent. Al menjar-los ingerim també part dels productes químics utilitzats per cultivar-los, uns d'ells cancerígens, altres mutagènes, altres al·lèrgics. L'augment del càncer ha estat paral·lel a l'utilització de derivats del petroli.

RENDIBILITAT

Es pot viure de l'agricultura ecològica? Un dels atractius més grans de la utilització de productes químics de síntesi és el benefici que es pot aconseguir a curt termini. Amb una certa inversió (quantes vegades subvencionada!) s'aconsegueixen productes atractius i que es valoren al mercat (al manco de moment). Però alerta, produir-los resulta cada pic més car i cada pic ho serra 340 més. La utilització de productes de síntesi suposa una gran despesa d'energia i d'aigua, ambdues coses cada vegada més cares. El mercat, i concretament el mercat europeu, està saturat de les mateixes fruites, les mateixes verdures, els mateixos productes dels que el consumidor ja comença a desconfiar; perquè

comença a témer-se'n del perill que suposa per la salut el menjar productes semi-químics. El mercat europeu és deficitari en productes fiables, fets per persones fiables i independents, que no s'hagin de sotmetre a les instruccions —i als preus— establerts pels grans grups de comerç: productes fets per vertaders professionals.

Núria Nogareda, *Trencapinyons*

Elèctrica **PEP DES SAIG**

instal·lacions elèctriques
xarxes de baixa tensió
subministraments elèctrics

Consistori, 8
tel. 52 63 23
sant joan

COOPERATIVA AGRICOLA de Sant Joan

tota casta de productes per al camp

c/ de Petra, sn
tel. 52 63 24

MANCOMUNITAT DEL PLA DE LA COMARCA DE MANACOR

PROGRAMA D'ALCOHOLISME I ALTRES TOXICOMANIES 1990

Els municipis d'Algaida, Montuïri, Sant Joan, Petra, Vilafranca i Ariany, han posat en marxa conjuntament a través dels Serveis d'Atenció Primària, amb el suport del CIM i la col·laboració de dels Serveis Socials d'Atenció Primària de la Comarca de Llevant, un programa de *Prevenió i Informació de l'Alcoholisme i d'Altres Toxicomanies*.

LA SEVA SALUT, ÉS LA TEVA SALUT

Dissabte dia 21 de juliol, a les 14,30

"PROGRAMA SOBRE ALCOHOLISME"

Intervendran el Doctor Vázquez Roel (ATA) i una persona rehabilitada.

"MORTS PER TENIR VEGONYA"

"L'alcoholisme, encara és una malaltia avergonyidora"

Son molts pocs els malalts alcohòlics que tenen l'oportunitat d'acudir a un Servei Especialitzat de Tractament, per poder rebre una atenció adequada, i això és així per dues raons:

1) Hi ha molts pocs llocs adequats per fer aquest tractament.

2) Quan el malalt està bevent no és conscient de la seva malaltia, i se nega a demanar ajuda per aquest motiu.

L'unió dels dos factors dóna com a resultat la mort ignominiosa i prematura de milions i milions de persones cada any.

És urgent posar remei a aquesta situació. El mal és enorme i irreparable. Si l'administració no

dóna resposta a aquesta dramàtica situació, es necessari que la societat civil, tant a nivell individual com a través de col·lectius com ATA o A:A:, o de professionals de la Salut o dels Serveis Socials, prenguem consciència de la situació, cerquem una unitat d'acció aixequem les nostres veus en senyal de protesta i denúncia, i tractem de frenar d'alguna manera aquest suïcidi col·lectiu.

Per això s'ha d'actuar en els dos fronts assenyalats al principi:

1) **Potenciació de llocs adequats pel tractament.** Es necessita més equipament en matèria de serveis sanitaris i socials. Aquest és un camí que s'està fent perquè a la nostra illa el ventall de recursos és considerablement més ampli que a la resta d'Espanya. El fet que malalts de la península vinguin a Mallorca a tractar-se en un lloc especialitzat com la Clínica Capistrano, avala

aquest raonament. També existeixen dispensaris dependents d'ATA a Manacor, Palma, Inca, i molt aviat a Eivissa. També l'augment dels Serveis Socials als ajuntaments pot facilitar l'atenció acurada dels malalts alcohòlics i dels seus familiars.

Tanmateix l'home no viu tant sols de pa; a més dels recursos materials es necessiten recursos humans! Vull dir que és necessari que els professionals siguin formats en ALCOHOLÒGIA: A nivell sanitari es fa necessari insistir en què un metge d'atenció primària no pot tractar un malalt alcohòlic. L'ha de derivar a un centre especialitzat. De la mateixa manera, el treballador social, després de l'avaluació social del problema relacionat amb l'alcoholisme que se li presenta, l'ha de derivar (sempre a través de la família) cap al recurs especialitzat que més garanties li pugui oferir.

L'alcohòlic no demana ajuda de manera explícita. Per això hem titulat aquest article Morts per tenir vergonya. Perquè quasi sempre l'alcohòlic està avergonyit de sí mateix i no gosa donar la passa per demanar ajuda. Sempre el deixa

pel dia següent. Però molts no arriben "al dia següent", ja que moren abans de tocar fons. El sentiment de vergonya i la negació de tenir la malaltia són símptomes de la mateixa malaltia, de la mateixa manera que el bolla creu que són els altres que hi estan.

Com superar aquesta barrera? Establint sempre contacte amb els familiars del malalt alcohòlic. Perquè? Per fer-los tenir mala consciència i al mateix temps sembrar dins ell un missatge d'esperança. Per poder-los dir: «el teu pare, o el teu marit, o la teva dona, o el teu fill, no beu perquè vol; beu perquè no ho pot deixar, té una bena als ulls i no pot veure el seu problema. Si tu no et mous, si no fas res, si no demanes ajuda seràs còmplice de la seva autodestrucció. Si ho fas li salvaràs la vida i salvaràs la teva família.

Crec que val la pena fer un esforç.
Telèfons 28-11-11 i 40-14-84

José Ma. Vázquez Roel
metge psiquiatra.

**DES D'ARA TAMBÉ
L'ATENDREM PER LA TARDA**
HORARI: 8'30h a 20'00h

S.I.A.C.

**EL CAMÍ MÉS CURT
PER TOT EL QUE VOLS CONÈIXER
SOBRE L'ADMINISTRACIÓ**

900-321 321

EL TELÈFON AMB RESPOSTES

INFORMACIÓ ADMINISTRATIVA:

- Conselleries i organismes dependents del Govern
- Parlament de les Illes Balears
- Consells Insulars
- Administració perifèrica de l'Estat
- Ajuntaments
- Ajudes
- Subvencions
- Tràmits administratius

INFORMACIONS DIVERSES:

- Universitat de les Illes Balears
- Creu Roja
- Hospitals i Ambulatoris
- Dades de Protecció Civil

Servei d'Informació i Atenció al Ciutadà
GOVERN BALEAR
CONSELLERIA ADJUNTA A LA PRESIDÈNCIA

ELS DRAGONS DE SON VAQUER

Amb aquesta arplegada de cançons, totes elles publicades¹ i creim que moltes d'elles conegudes, volem donar a conèixer un fet que succeí devers l'any 1880 a la possessió de Son Vaquer, del veïnat terme municipal de Montuïri.

Els fets que relaten les cançons, contenen la tirada de dragons —tècnica inèdita, aleshores— a un ball que feren a Son Vaquer i que tengué gran ressò popular. La tècnica d'esbucar balls consistia a tirar olles i gerres plenes de brutícia, fulles de figuera de moro, apagar-los el llum, tocar bauleta, posar mosques d'ase dins un canó de canya i llançar-les enmig del ball, etc. Motius, els de sempre: rivalitats i gelosies entre fadrins. "Esbucar es ball" era una frase corrent aleshores. Era la màxima ofensa que es podia fer als fadrins i fadrines que l'havien organitzat.

Els que esbucaven el ball, foren segons conta el glossat, en *Malherba* i en Francesc *Pelut*, montuïrencs, dels quals el malnom encara perdura. Aquests dos subjectes, assabentats de la animadversió que les al·lotes tenien als inofensius sauris, hi amollaren un

esbart de dragons, al mig de la vetlada, donant-li un final ràpid i mogut.

El fet en sí, no hauria tengut transcendència — esbucar el ball era una pràctica corrent aleshores — sinó fos perquè no molt lluny de Son Vaquer, a Son Comelles, hi habitava un tal Sebastià Amengual i Vaquer —*Redò o de Son Vaquer*— glosador montuïrenc² a qui atribuïren l'autoria de les cançons.

Aquest glosat popular, ple d'humor és d'un valor ben estimable com a document històric. A través d'ell s'anomenen els llocs o indrets veinats on succeïren els fets: Son Vaquer, Cas Capità, Can Caparrot, Son Oms, Sa Serra de Meià; així com els personatges que intervingueren directa o indirectament en el fet en qüestió: es pastor de Meià, en Miquel Garrover i madò Morta de Sant Joan; de Montuïri: En Tomeu Xiscons, l'amo en Jaume Caparrot, en Tià Guerrer, na Redona, en Malherba, En Francesc Pelut, etc.

Passem, doncs, a llegir les gloses:

Madona de Son Vaquer
ja poreu sortir aviada,
que sa vostra fia té
una dragona aferrada³

Madona de Son Vaquer
què en vàreu fer d'es dragons?⁴
En vaig fer botifarrons⁵
per quan es genre vengué.

An es pastor de Meià
li va sebre molt de greu
que a un ball qui era seu⁶
dragons hi vàreu tirar.

A la una el començaren
i a les dues s'acabà
i es pastoret de Meià
sols no va porer ballar
perquè li endragonaren.

De Sant Joan eren molts
i de Montuïri trenta,
no hi va haver cap sempenta
però hi tiraven dragons.

Una dragona botà

de més de catorze pams,
s'aferrà amb ses dues mans
an es conco en Damià.

Ses fadrines que hi havia
ploraven com infants,
quant elles ne veien tants
aferrats per sa camia.

Aqueixa de Son Vaquer
està grassa com un toro,
dóna llet ans es dragons
dins ses figueres de moro.

En Mateu un guardapits
Na Toninaina un gipó
però de pell de dragó
domés ne duïen es rics⁷.

L'amo en Tomeu Xiscons
an es batle se'n va anar,
que no tornassen beurar
an es seu pou es dragons.

L'amo en Jaume Caparrot
an es batle se'n va anar,
que no tornassen mollar

de Son Vaquer es seigot
que si se descuida un poc
es sementer li anegarà⁸.

A sa Serra de Son Oms
una farola han posada
per donar qualche llumada
a s'enterro des dragons.

A sa Serra de Meià
hi han acudit voltons,
de sa pudor de's dragons
que a dins Son Vaquer hi ha.

Sa primera desmamada
que varen fer a Son Vaquer
ja ho diu en Tià Guerrer
que hi ha una dragona qui té
de llet més d'una ferrada.

En Mateu va ser covaïd
en Toni va ser atrevit,
es dragonet més petit
tenia set pams de llarg.

Sa dona de's Capità
va estar tres dies perduda

d'una dragona peluda
qui domés la va tocar

Un dragó com un aumud
trobaren dins un paper
madò Morta ja no té
cap cabeï an es puput.

En Tià feia bravates
com ans es ball se'n va anar,
na Redona trepitjà
es dragons amb ses sabates.

L'amo en Jaume Caparrot
el se'n duen amb ses trompes,
dones n'hi havia moltes
emperò ploraven poc.

D'es poble de Vilafranca
sentiren ses qüestions
de Son Vaquer sa berganta
es dematí s'arromanga
per anar a munyir es dragons.

Es dematins s'arromanguen
per anar a munyir dragons
de Sant Joan eren molts,
Montuïri i Vilafranca.

Amb més de cent mil guinavetes
escorxaren es dragons,
ja ho sap Tomeu Xiscons
qui va anar a fer ses pells netes.

S'altre dia una dragona
quatre-cents dragons va fer,
per això en Tià Guerrer
les se'n va dur a Barcelona.

Un barco estaranger
per dins la mar sondroïava⁹
de tant carregat que anava
des dragons de Son Vaquer.

Dues barques canyoneres
per dins mar donaven tombs
carregades de dragons

per fer coixins i colleres.

No se cansen de venir
catalans de Barcelona
per veure aqueixa dragona
que és tan bona per nodrir.

En es port de Barcelona
cent barcos hi ha turats,
tots ne vénen carregats
des curio d'una dragona.

Un tal Miquel Garrover
com de Son Vaquer venia
deïa an es qui coneixia
que en Francesc Pelut tenia
vint dragons dins un paper.¹⁰

El rei d'Espanya ha sabut
que hi ha fetes ses funcions
quiha amollat es dragons:¹¹
en Malherba i en Pelut.

Francesc Canuto i Bauçà

NOTES

1. Aquest conjunt de cançons —vint-i-nou— que hem vist han quedat escrites gràcies a la tasca de recerca que efectuà el pare Rafel Ginard, i estan contingudes al seu *Cançoner Popular de Mallorca*, volum IV, pàg. 76, núm. 20. Més modernament, Joan Miralles Montserrat realitzà una altra recollida més nombrosa, que fou publicada a la revista *Lluc*, setembre de 1972, pàg. 9-10.
2. Sebastià Amengual i Vaquer, *Redó o de Son Vaquer*, nasqué a Montuïri dia 7 de desembre de 1829, d'ofici hortolà i moliner, casat amb n'Antònia Miralles i Verd, habitaven a Son Comelles. Morí a la seva vila natal el dia 28 de març de 1917 als 88 anys. Joan Miralles op. cit. pàg. 9.
3. Aquesta cançó, la més popular de les vint-i-nou transcrits, és l'enregistrada amb el nom de *Mateixa de Llevant* per l'agrupació Aires de Pagesia al seu primer llarga durada de l'any 1989.
4. Variant: *Digau: -¡Què han fet des dragons?*, registrada per Rafel Ginard op. cit. pàg. 76, núm. 20, a Montuïri.
5. Variants: *En vaig fer botifarrons. Jo n'he fet botifarrons*, registrades per Rafel Ginard op. cit. pàg. 76, a Montuïri.
6. Variant: *Que a un ball qui no era seu*, registrada per Rafel Ginard op. cit. pàg. 76, a Sant Joan.
7. Variant: *Domés ne poreu dur es rics*, registrada per Joan Miralles op. cit. pàg. 10, a Montuïri.
8. Variant: *Tot es lloc li anegarà*, registrada per Joan Miralles op. cit. pàg. 10, a Montuïri.
9. Variant: *Per dins Meià s'afonava*, registrada per Rafel Ginard op. cit. pàg. 76, a Sant Joan. Altres variants: *Per dins la mar navegava. Per dins la mar s'anegava. Per dins la mar boldroïava*, registrades per Joan Miralles op. cit. pàg. 10, a Montuïri.
10. Variant: *Cent dragons dins un paper*, registrada per Joan Miralles op. cit. pàg. 10, a Montuïri.
11. Variant: *Sabeu qui amollà es dragons?*, registrada per Joan Miralles op. cit. pàg. 10, a Montuïri.

Dragonet.
Dibuix de
Vicenç
Sastre, del
llibre de
Joan Mayol
*Rèptils i
amfibis de
les Balears.*

mel i sucre dolcet, dolcet

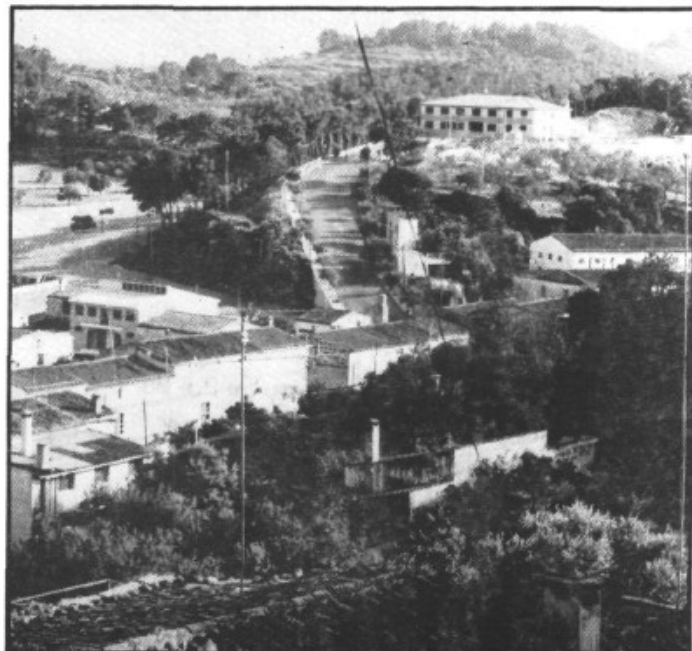
* Senyor batle: Què passa amb la metgessa?

■ - Una de les coses que va quedar flotant a la taula rodona "sobre l'ensenyament" és que a Sant Joan continua tenint un gran poder l'Església i la doctrina que d'ella emana. Aquest poder, en el tema en qüestió de l'ensenyament a Sant Joan, actua a través del batle, alguns regidors, alguns membres de la directiva de l'APA, etc. Aquest poder, a vegades, actua també d'una manera irreflexiva, i obliga als seus adeptes a mostrar els peus. Perquè amagar informació a les persones interessades en un pre-escolar, i no voler deixar triar entre dues opcions, és per mi mostrar els peus. Ja ho deien els romans: «A Déu el que és de Déu i al Cèsar el que és del Cèsar».

■ - Això em duu a reflexionar sobre quina és la funció de tota junta directiva d'una entitat o associació. És positiu que els dirigents d'una associació es preocupin de la salut financera, de la infraestructura i d'organitzar actes, però no és gens positiu que per raó de creences, pors, fòbies, relacions familiars, etc. no es transmetin informacions d'interès als associats i possibles interessats. Aquest són prou grans per saber els que els convé. En el tema del pre-escolar i la guarderia pública, ni l'APA ni l'ajuntament varen tenir coratge d'informar als possibles interessats. És ben hora de deixondir-se i espolsar-se els ulls.

* Senyor batle: i de la metgessa què?

■ - L'Ajuntament, des de l'arribada al poder de l'UM (ex-UCD, ex-franquistes, ex-..., ex-...), s'ha convertit en el màxim promotor immobiliari del poble. El problema surt quan no pot vendre el producte (casa de cultura, escoles, places, edifici de tercera edat, ...) a ningú, i aleshores el s'ha de quedar i mantenir. Com que d'això no en saben gens, no hi ha res a guanyar, després passa el que

passa: crulls, brutors, herbes i demés. De totes maneres el nostre batle està molt més preocupat en saber si les monges guardaran al·lots o faran ganxet, activitat aquesta darrera molt recomanada pels psiquiatres, segons em va comptar un dels assistents a la polèmica Taula rodona.

■ - Crec que llocs com la Casa de Cultura i la Plaça del Rei necessiten mà de metge en quan a neteja. Molt de lleixiu, rasqueta i moltes ganes és el que el nostre ajuntament hi ha de dedicar. No tot és posar-se la corbata i sortir a la foto. És en la tasca diària on un ajuntament mostra el seu interès pels ciutadans. No just han de córrer quan venen en Cañellas i en Verges, o hi ha festes com el Corpus, Quart Diumenge o Botifarró. Encara hi ha gent que viu els 365 de l'any al poble.

* Senyor batle: es farà públic algun dia?

Joan Bauçà

TROSSOS

LA RESTAURACIÓ DEL

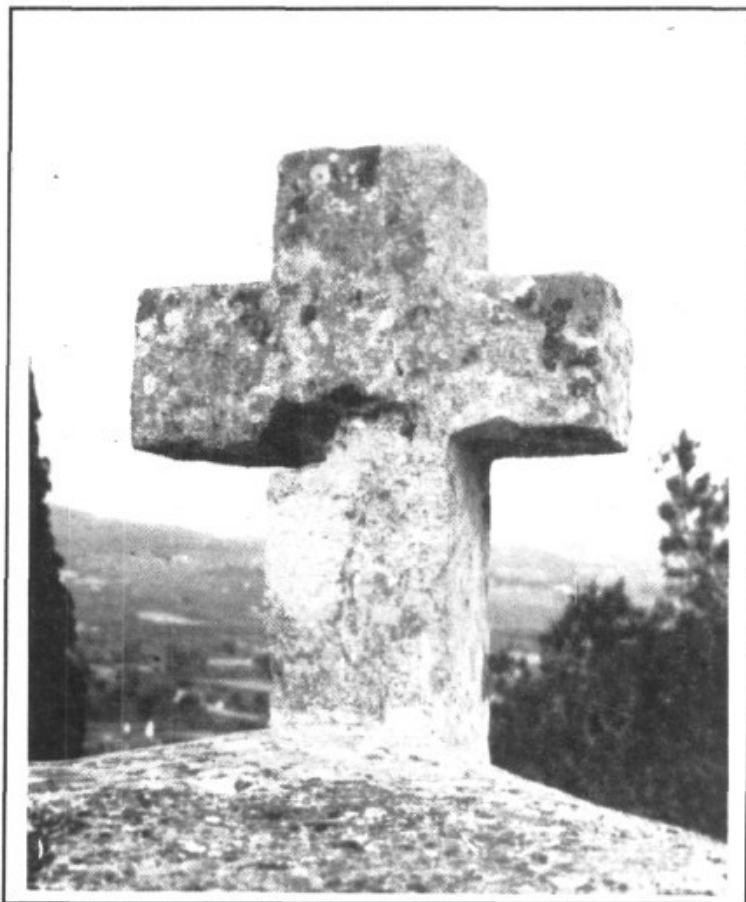
"Era, sempre ho recordaré, dia 6 de gener de 1959 i en el sermó del dia dels Reis, vaig dir: -Així com avui els Reis Magos regalaren al Bon Jesús or, encens i mirra, he pensat que noltros santjoaners fèssim un regalo a la seva Mare i també nostra, la Mare de Déu de Consolació, restaurant el seu Santuari, que tots veim que avui està en un estat deplorable i ruïnós."

Així comença el primer capítol del llibre de mossèn Bartomeu Bauzá *La restauració del Santuari de Consolació*. I, en efecte, la recaptació de diners i el consegüent inici de les obres no es feren esperar, encara que la fi de les obres tardàs un poc més del que es pensava. I és que, com molt bé s'encarrega mossèn Bartomeu de recalcar, el dimoni va fer i desfer perquè la restauració de l'ermita no es portàs a terme, sense aconseguir-ho, com podem veure actualment.

"Però no hi ha roses sense espines. Tots aquests treballs de Consolació dugueren els seus disgustets; ja se sap que el dimoni sempre puny; essent el pare de la mentida i de la confusió, se serveix dels homes, entelant el seu enteniment i creient que es fa un bé, pretenen desbaratar els plans de Déu i de la Mare de Déu, la seva enemiga, i quan no altra cosa sempre molestar."

Ja se sap que el dimoni —o qualsevol dels seus dimonions o, simplement, boios— no té a gust que es construeixin o es restaurin santuaris, i menys si aquests es dediquen a la Mare de Déu. I l'oratori de Consolació de Sant Joan ben bé podria ser el paradigma d'aquesta asseveració: els conflictes que ha ocasionat la tutoria sobre les cases i les terres de Consolació—sobre si són patrimoni de l'Església o bé de l'Ajuntament—són, almenys, tan vells com la separació entre Església i Estat que s'esdevé en els temps moderns. I no us càpiga cap dubte, el dimoni sempre ha estat de la banda de l'Ajuntament:

"Però l'home enemic de que parla l'evangeli, que escampa mala llavor dins el bon blat del Pare de

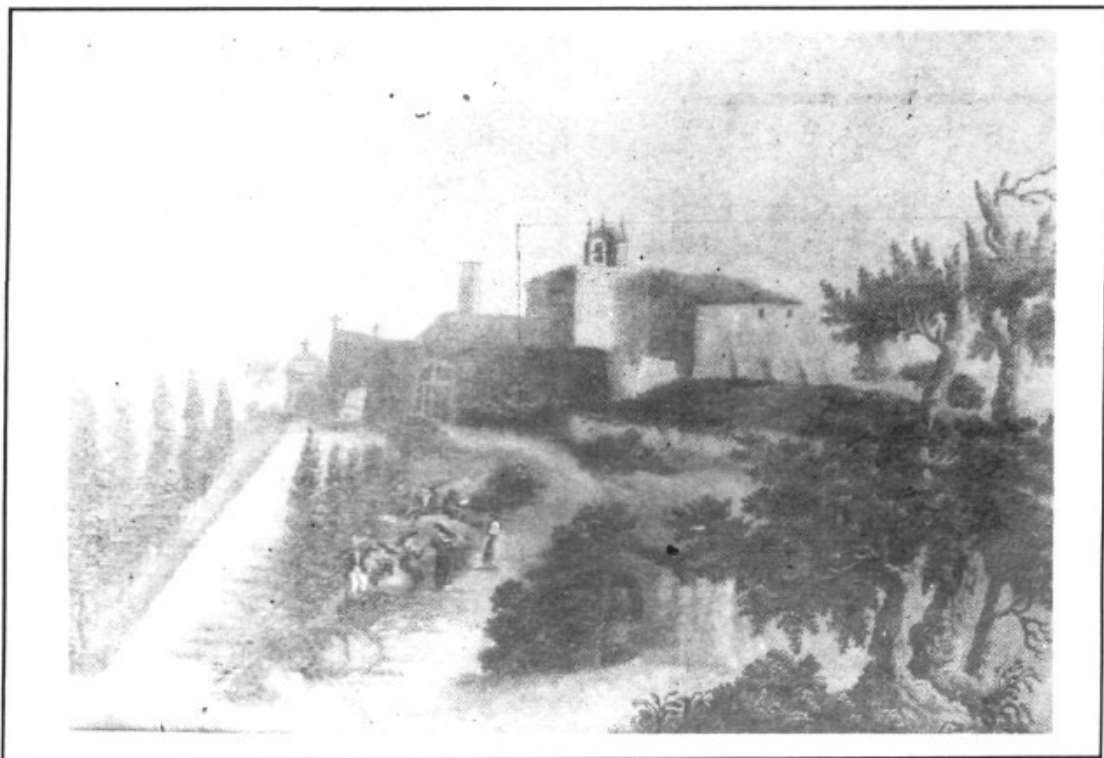
famílies, que en tot temps de les obres de Consolació no s'havia aturat, ara redoblà el seu treball per impedir que es duguí a terme una obra al parèixer tan gloriosa per a la mare de Déu i tan profitosa per al poble de Sant Joan."

El que no queda clar en tota aquesta història, però, és de quin dimoni —o dimonis— es tracta. I s'ho pagaria aclarir si es tracta de Llucifer, Belcebuth, Astaroth, Satanàs, en Banyeta-verda, el Dimoni gros, el Dimoni vell, el Dimoni Cucarell o qualsevol dels seus subalterns: "dimoniots, dimoniassos, dimoniarros, dimonietxos, dimonieis, dimonie'l·los, dimoniets, dimonieus, dimoniqueus i dimonions", que com molt bé diu mossèn Alcover "se'n xuclaven ses arpes, i no es dits perquè no en tenen".

G. Florit i M. Sastre

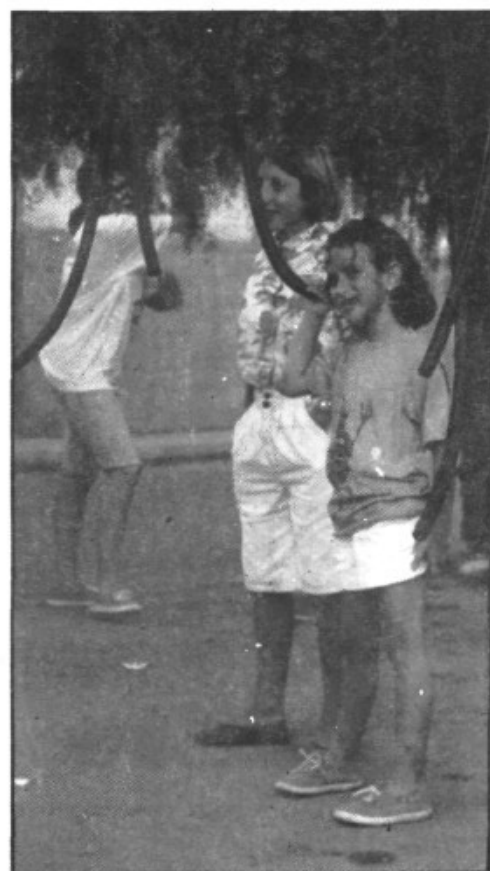
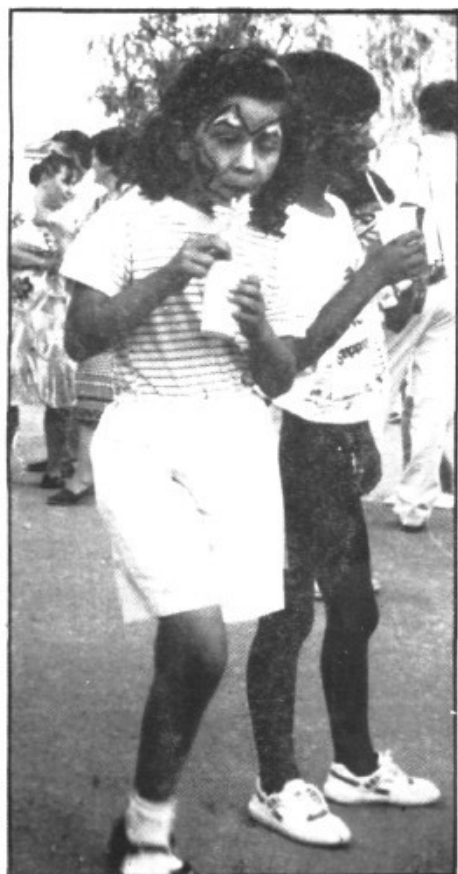
SANTUARI I ELS DIMONIS CONSOLACIÓ

*Quadre que
reproduceix
les edifi-
cacions
primitives
de Conso-
lació.
(Col·lecció
F. Oliver)*

TALLERS
Lè aniversari
INFANTILS

Campaña de Normalització Lingüística

CONVOCAREN INICIALMENT LA CAMPANYA:
 EL GOVERN BALEAR
 EL CONSELL INSULAR DE MALLORCA
 EL CONSELL INSULAR DE MENORCA
 EL CONSELL INSULAR D'EIVISSA I FORMENTERA
 L'AJUNTAMENT DE PALMA

S'HI HAN ADHERIT(en data 15 de juny de 1990):

LA UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS

ELS AJUNTAMENTS

Ajuntament d'Alaior
 Ajuntament d'Alaró
 Ajuntament d'Algaida
 Ajuntament d'Andratx
 Ajuntament d'Ariany
 Ajuntament d'Artà
 Ajuntament de Binissaleu
 Ajuntament de Bunyola
 Ajuntament de Calvià
 Ajuntament de Campanet

Ajuntament de Campos
 Ajuntament des Castell
 Ajuntament de Ciutadella
 Ajuntament de Costitx
 Ajuntament d'Eivissa
 Ajuntament d'Esporles
 Ajuntament de Felanitx
 Ajuntament de Ferreries
 Ajuntament de Formentera
 Ajuntament de Fornalutx

Ajuntament d'Inca
 Ajuntament de Lloret de Vistalegre
 Ajuntament de Lloseta
 Ajuntament de Llubi
 Ajuntament de Llucmajor
 Ajuntament de Manacor
 Ajuntament de Mancor de la Vall
 Ajuntament de Maó
 Ajuntament de Maria de la Salut
 Ajuntament de Montuiri
 Ajuntament de Petra

Ajuntament de Sa Pobla
 Ajuntament de Pollença
 Ajuntament de Porreres
 Ajuntament de Puigpunyent
 Ajuntament de Sant Antoni Abat
 Ajuntament de Sant Joan
 Ajuntament de Sant Llorenç des Cardassar
 Ajuntament de Santa Maria del Camí
 Ajuntament de Santanyí
 Ajuntament de Son Servera
 Ajuntament de Sóller

ELS PARTITS POLÍTICS

Partit Popular (PP)
 Partit Socialista Obrer Espanyol (FSB-PSOE)
 Partit Socialista de Mallorca (PSM)
 Unió Mallorquina (UM)
 Centre Democràtic i Social (CDS)
 Entesa de l'Esquerra de Menorca (EEM)
 Grup Parlamentari Mixt
 Esquerra Unida
 Unió Balear

ELS COL·LEGIS PROFESSIONALS

Col·legi Oficial d'Administradors de Finques
 Col·legi Oficial d'Advocats de Balears
 Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres
 i en Ciències de Balears
 Col·legi Oficial d'Enginyers de Camins, Canals i Ports
 Col·legi Oficial d'Enginyers Industrials de Balears
 Col·legi Oficial de Farmacèutics de Balears
 Col·legi Oficial de Psicòlegs de Balears
 Il·lustre Col·legi Notarial de Balears

ELS SINDICATS

Confederació Sindical de Comissions
 Obreres de les Illes Balears (CC.OO.)

ELS CENTRES D'ENSENYAMENT:

Departament de Filologia Catalana i Lingüística General. UIB
 Institut de Batxillerat Santa Maria d'Eivissa. EIVISSA
 Institut de Batxillerat Berenguer d'Anoia. INCA
 Institut de Batxillerat Maria Antònia Salvà. LLUCMAJOR
 Institut de Batxillerat Joan Ramis i Ramis. MAÓ
 Institut de Batxillerat Antoni Maura. PALMA
 Institut de Batxillerat Guillem Sagrera. PALMA
 Institut de Batxillerat Joan Alcover. PALMA
 Institut de Batxillerat núm. 6. Camp Redó. PALMA
 Institut de Batxillerat Guillem Cifre de Colònia. POLLENÇA
 Institut de Batxillerat Can Peu Blanc. SA POBLA
 Institut de Batxillerat Quartó de Portmany.
 SANT ANTONI DE PORTMANY (EIVISSA)
 Institut de Batxillerat Guillem Colom Casanovas. SÓLLER
 Institut de Formació Professional San Juan Bosco. CIUTADELLA
 Institut de Formació Professional Isidor Macabich. EIVISSA
 Institut de Formació Professional Llorenç M. Duran. INCA
 Institut de Formació Professional Francesc de B. Moll. PALMA
 Col·legi d'EGB Sant Salvador. ARTÀ
 Col·legi La Immaculada. PALMA
 Col·legi Pedro Poveda. PALMA
 Col·legi Guillem Mesquida. Sa Indioteria. PALMA
 Col·legi Public Comas Camps. ALAIOR
 Col·legi Public Sant Bartomeu. ALARÓ
 Col·legi Public Es Vinyet. ANDRATX
 Col·legi Public. BÚGER
 Col·legi Public CAMPANET

Col·legi Public Mare de Déu del Toro. CIUTADELLA
 Col·legi Public Joan Benejam. CIUTADELLA
 Col·legi Public Es Porxo. DELA
 Col·legi Public Comarcal. SANT RAFAEL (EIVISSA)
 Col·legi Public Ntra. Sra. de Jesús. EIVISSA
 Col·legi Public Puig d'en Vallís. EIVISSA
 Col·legi Public Es Vedrà. EIVISSA
 Col·legi Public Sa Torre. MANACOR
 Col·legi Public Verge de Gràcia. MAÓ
 Col·legi Public Joan Mas i Verd. MONTUÍRI
 Col·legi Public Ciutat de Màlaga. PALMA
 Col·legi Public Gabriel Alzamora López. PALMA
 Col·legi Public Sant Jordi. PALMA
 Col·legi Public Santa Maria. PALMA
 Col·legi Public Son Ferriol. PALMA
 Col·legi Public Costa i Llobera. POLLENÇA
 Col·legi Public Joan Mas. POLLENÇA
 Col·legi Public SANT JOAN
 Col·legi Public SANT LLORENÇ DES CARDASSAR
 Col·legi Public SANTANYÍ
 Col·legi Public Santa Ponça-Galatxó. SANTA PONÇA
 Col·legi Public Comarcal Es Putxet. SELVA
 Col·legi Public Comarcal Jaume Fornaris. SON SERVERA
 Col·legi Public Nicolau Calafat. VALLDEMOSSA
 Col·legi Public VILAFRANCA DE BONANY
 Escola Mata de Junc
 Centre de Preescolar Antoni Maura. MANACOR

ELS COL·LECTIUS I ENTITATS

Associació Il·lenca per a la Renovació Educativa (A.I.R.E.)
 Centre Cultural de Felanitx
 Convergència de Joves Independents

Escola d'Esplai. PALMA

Escolania de Lluc

Grup Folkloric Castell de Sant Felip. MENORCA

IFEBAL. Institució Ferial de Balears

Institut d'Estudis Balearics

Patronat Municipal D'Escoles d'Infants. PALMA

La llengua
feina
de tots

**TOTS ELS CIUTADANS DE LES BALEARS HI SÓN CONVOCATS
 INDIVIDUALMENT I COL·LECTIVAMENT.
 ADREÇAU LES ADHESIONS AL SECRETARIAT DE LA CAMPANYA,
 Sant Miquel, 18, 2^{on}. 07002 Palma. Tel: 71 75 03. Fax: 72 06 50**

AGENDA - JULIOL

Natalicis

Antoni Bauçà Mora (13-06-90)

Bartomeu Gomis Salas (29-06-90)

Defuncions

Noces

Joan Jordà Bauçà / Ma. Isabel Matas Nicolau (02-06-90)

Jaume Amengual Ferriol / Ma. Antònia Gayà Rebassa (09-06-90)

Apotecaries de guàrdia

Diumenges

Dia 1: Petra

Dia 8: Sant Joan

Dia 15: Vilafranca

Dia 22: Petra

Dia 29: Sant Joan

Benzineres

De dia i de nit:

Viñas (Manacor, cra. d'Artà)

Febrer (Manacor, cra. de Felanitx)

Diumenges:

Viñas (Manacor, cra. d'Artà)

Febrer (cra. de Felanitx)

Marratxí (Inca, cra. de Palma)

Estelrich (Can Picafort, cra. d'Artà)

El Molinar (Palma, Ramonell Boix)

Febrer (Sant Joan, cra. de Manacor. *Diumenges mati*)

Festivitats del mes

Dia 7: Sant Fermí

Dia 16: Mare de Déu del Carme

Dia 18: Sant Andreu

Dia 20: Santa Margarida

Dia 21: Santa Pràxedes

Dia 22: Santa Maria Magdalena

Dia 25: Sant Jaume

Esdeveniments del mes

Manacor: Fira de Sant Jaume (dia 25)

Cura: Festival de Música (dies 7 i 13)

Sta. Margalida: Festes patronals (dia 21)

Petra: Festes patronals (dia 21)

Palma: Cançons de la Mediterrània (dies 12 a 15)

Signes del Zodíac

Àries: Faràs bé si tens un poc més de cura de la teva salut. Estaràs amoinat i molt romàntic, però hauràs de ser més llançat si vols bons resultats.

Taure: Deixa't dur pel teu destí i viu més intesament les teves oportunitats. No pensis gens en el passant.

Bessons: És un bon moment per posar-te a règim, no pel que t'amagriràs, sinó perquè et sentiràs millor. Emocionalment seràs apassionat.

Cancer: Estaràs bastant més lúcid que fins ara en el terreny professional. Aprofita-ho i trauràs bons guanys.

Lleó: De salut estaràs molt delicat i per això el temps et passarà molt a poc a poc. Sentimentalment, millor que canviïs els plans.

Verge: Els problemes, sobretot amorosos, t'envolten; pensa que

és millor dolent conegut que bo per conèixer.

Balança: Millor que aquest mes no facis cap viatge perquè no et sortirà gaire bé. Una aventura amorosa curta i intensa et pot sorprendre.

Escorpi: Serà un bon mes per fer qualche petita inversió o per estalviar. Comença a encalentir motors perquè pots arrassar en el sexe contrari.

Sagitari: No et deixis influir per ningú ja que totes les teves decisions estaran ben preses. Calma emocional que reforçarà la teva estabilitat.

Capricorn: Alerta a fer massa excessos físics perquè podràs perjudicar-te greument. La teva capacitat de seducció es farà notar.

Aquari: Mala salut aquest mes. En qüestions de doblers tendràs problemes. Has de tenir més cura de les teves amistats, si no en perdràs qualcuna.

Peixos: Una sèrie d'esdeveniments et provocaran una despistada grossa i no t'assabentaràs ni mica de la pel·lícula.

Telèfons d'interès

Bombers: 55 00 80

Metge: 56 03 64 / 28 13 13 (Busca 1179)

Centre Sanitari: 52 63 11

ATS: 52 60 61

Ambulància Montuiri: 64 61 86

GESA: 55 41 11

Ajuntament: 52 60 03

Apotecaria: 52 62 52

Consell Insular: 72 15 05

Govern Balear: 46 34 50

Centre Meteorològic: 26 46 10

Guardia Civil: 56 00 27

OCB: 72 32 99

SIAC: 900 321 321

El temps

Pluviometria: G. Company J. Roig

Maig: 11'6

Juny: dia 5 3'2 3

Total 3'2 3

Total acumulat: 253'9

La lluna

Creixent de dia 1 a dia 8.

Plena de dia 9 dia 15.

Minvant de dia 16 a dia 22.

Nova de dia 23 a dia 29.

Creixent dia 30 i 31.

Previsió del temps

El temps serà plenament estiuenc, amb una gairebé total absència de precipitacions. Devers Santa Margarida (dia 20) el temps es podrà desbaratar un poc, amb vent i qualche ruixat.

Si no tenim més marxa és perquè tu no vols

mel i sucre

col·labora-hi

